

Tapanin opetukset

Viime joulun jälkeen Suomen yli pyyhkäissyt Tapani-myrsky yllätti kaikki ja paljasti suuria puutteita yhteiskunnan varautumisessa poikkeustilanteisiin. Niihin varautuminen on myös Punaisen Ristin asia.

TEKSTI KIMMO HOLOPAINEN KUVAT LEHTIKUVA / RONI REKOMAA JA KIMMO HOLOPAINEN

Tapani-myrskyn aiheuttamat katkokset sähkönjakelussa kestivät pisimmillään jopa kolme viikkoa.

A lkuun se näkyi sääsatelliittien kuvissa vain vaatimattomana matalapaineena Kanadan Newfoundlandin eteläpuolella. Elettiin joulunalusajaa viime vuonna.

Suomessa Ilmatieteen laitos noteerasi matalapaineen voimistumisen sen matkalla yli pohjoisen Atlantin ja antoi ensimmäisen varoituksen aatonaattona. Matalapaineen laskeskeltiin saapuvan Suomeen maanantaina tapaninpäivänä. Rutiini-ilmoitus ei johtanut mihinkään toimenpiteisiin.

Merellä matalapaine voimistui ja eteni nopeasti. Jouluaattona se lähestyi jo Norjan rannikkoa. Norjalaisilta se sai nimen Dagmar, eikä se enää ollut tavallinen matalapaine. Tuulet puhalsivat jatkuvasti yli hirmumyrskyn rajan 33 metriä sekunnissa. Norjassa annettiin suurhälytys.

Myrsky saavutti Norjan rannikon varhain joulupäivän vastaisena yönä. Kun Kråkenesin sääasema Keski-Norjassa rikkoutui joulupäivän iltana kello

20:00, viimeinen mitattu tuulen keskinopeus oli 44 metriä sekunnissa, puuskassa 55 metriä sekunnissa.

Toisella puolella Atlanttia sellaista tuulta kutsutaan toisen luokan hurrikaaniksi. Se repii irti laiturit ja talojen katot, rikkoo ovet ja ikkunat, kiskoo puut juurineen maasta.

Suomessa Ilmatieteen laitos oli antanut jo kolme varoitusta lähestyvää myrskystä ja nostanut joka kerta arviotaan vaaratasosta. Varoitukset eivät kuitenkaan johtaneet toimenpiteisiin.

Atlantilta saapuvat myrskyt heikentyivät aina kulkiessaan Norjan ja Ruotsin yli.

Ja olihan sentään joulu. Ainoastaan pelastuslaitokset olivat joulupäivänä alkaneet pikku hiljaa varautua odotettavissa oleviin lisätehtäviin. Viimeinen vaaratiedote Ilmatieteen laitokselta lähti kahden jälkeen aamuyöstä tapaninpäivänä.

Suomi sulatteli edelleen jouluruokia.

Sydäntalvi

Arja Setälä sin-
nittelä kotonaan
Kiskon kirkon-
kylällä muutamaa
tuntia vaille viikon
ilman sähköä.

Matkapuhelinkin hiljeni

Aamukahdeksalta myrskytuulet riehui-
vat länsirannikolla. Kaskisissa mitattiin
keskituuleksi 29 metriä sekunnissa. Puus-
kissa tuuli ylsi edelleen hirmumyrskylu-
kemiin. Niin voimakkaita myrskytuulia
koetaan Suomessa vain kerran tai pari
vuosisikymmenessä.

Tuuli kaatoi puita teille ja sähköjoh-
doille, repi peltikattoja ja lennätti irtain-
ta rojua. Energiatehtäiden käytönvalvo-
moissa koputeltiin tietokonenäyttöjä
epäuskoisina: lähes kaikki Lounais-Suo-
men ja Satakunnan sähkölinjat olivat
poikki. Yksin Fortumin vikapäivystykseen
yritettiin tapaninpäivän aikana soittaa
600 000 kertaa.

Myös hätäkeskukset ruuhkautuivat
pahoin. Jonotusajat venyivät aamupäi-
vällä kymmeniä minuutteihin, eikä kaik-
kiin puheluihin ehditty edes vastata.

Arja Setälä, 71, ihmetteli myrskyn
ryskettä kotonaan Kiskon kirkonkylän
mäellä Salossa. Sähkökatkesivat kir-
konkylältä aamupäivällä, ja pari tuntia
myöhemmin mykistyivät matkapuhelin.

Kun talven pimeä alkoi laskeutua eikä
sähköjä kuulunut takaisin, yksin kolmen

kissansa kanssa asuva Setälä alkoi huo-
lestua.

– Se oli pelottavaa. Pahinta oli, kun
kännykkä lakkasi toimimasta. Sitä alkoi
mieltä, että kyllä ihminen voi Suomes-
sa olla yksin, vaikka asuu keskellä kir-
konkylää, Setälä muistelee.

Vanhassa puutalossa oli suora säh-
kölämmitys ja sähköllä toimiva ilmaläm-
pöpumppu, joten rakennus alkoi jäähtyä.
Talon vanhat kakluunit olivat kuitenkin
toimintakunnossa, joten Setälä alkoi
lämmittää pönttöuunia taskulampun ja
kynttilän valossa.

– Yhdenkin uunin lämmittämisessä
oli aikamoinen homma, saati sitten että
lämmittäisi useamman. Onneksi minulla
asuu muutaman kilometrin päässä ys-
tävä, joka kävi kantamassa polttopuita.
Myös naapurit kävivät kyselemässä, mi-
ten pärjään, Setälä kertoo.

Onni onnettomuudessa oli, että sää
oli poikkeuksellisen lämmin. Pönttöuunit
riittivät pitämään elohopean 15 asteen
tuntumassa.

– Laitoin jalkaan kolmet sukat ja kol-
met housut ja vedin päälle kolme puseroa
ja villatakki. Kyllä siinä jo kummasti alkoi
tarkenemaan.

*”Mietimme
hetken, onko
ylireagointia
pyytää
vapaaehtoisia
avuksi, mutta
se oli nopea
pohdinta.”*

HANNELE LYYTINEN
vanhuspalvelu-
johtaja, Salo

– Kova pakkanen olisi ollut todellinen
katastrofi. Nyt vahingot jäivät oikeastaan
siihen, että menetin pakastimen sisäl-
lön. Kurjin juttu oli pimeys, kun ei näh-
nyt edes lukea. Päivänvalo riitti vain
muutamaksi tunniksi.

Sähkökatkot olivat lopulta poikki Kiskon
kirkonkylällä muutamaa tuntia vaille vii-
kon, eikä Setälä naapureineen ollut pu-
lassa yksin. Sähköyhtiöiden mukaan il-
man sähköä oli pahimmillaan 300 000
asiakasta. Vikojen korjaaminen kesti pi-
simmillään kolme viikkoa.

Elintärkeät toiminnot vaarassa

Kotitalouksien sähkökatkot saivat Tapa-
niksi nimetyn talvimyrskyn jälkipuinnis-
sa paljon huomiota, mutta ne olivat vain
jäävuoren huippu.

Lounais-Suomen aluehallintoviraston
pelastustoimesta ja varautumisesta vas-
taava johtaja **Ilkka Horelli** kertoo, että
laajat sähkökatkot johtivat nopeasti mo-
nen yhteiskunnan elintärkeän toiminnon
vaarantumiseseen.

Koska matkapuhelinverkon tukiasema-
mat oli akkuvarmennettu vain 2–3 tun-

niksi, kännykät lakkasivat toimimasta.
Samalla hiljenivät esimerkiksi samaa
verkkoa käyttävät vanhusten turvapuhel-
imet. Jopa viranomaisten käyttämän
VIRVE-verkon toiminnassa oli vakavia on-
gelmiä. Sen tukiasemat oli akkuvarmen-
nettu vähän paremmin, mutta nekin vain
24 tunniksi. Tällä kertaa se ei riittänyt.

– Pahimmillaan puolet Varsinais-Suo-
men VIRVE-asetusta oli alhaalla, mikä
aiheutti sen, ettei hätäkeskus voinut vä-
littää tehtäviä palokunnalle, poliisille eikä
ambulanssille, Ilkka Horelli sanoo.

Katkokset pakottivat viranomaiset
improvisoimaan, jotta tehtävät saatai-
siin edes jollain tavalla hoidettua. Pelas-
tuslaitos miehitti VPK:n asemia. Apua
tarvitsevia kuntalaisia kehoitettiin ha-
keutumaan paloasemille, joilla viran-
omaisverkko toimi jotenkuten. Hullun-
kurisiltakaan tilanteita ei välttytty.

– Kemiönsaarella oltiin välillä tilan-
teessa, jossa ei toiminut viranomaisverk-
ko eikä matkapuhelin, mutta vanha lan-
kapuhelinverkko toimi. Ambulanssimie-
histö kävi sitten yksityisten ihmisten
kodeissa soittamassa lankapuhelimella
hätäkeskukseen, olisiko keikkaa.

Sähkökatkot aiheuttivat häiriöitä myös
vedenjakelella ja jätevedenkäsittelyssä.
Esimerkiksi Salossa aluesairaalan toimin-
nan keskeytyminen oli enää puolen tun-
nin päässä, kun vedenottamolle saatiin
palautettua sähköt. Myös kuntien ter-
veydenhuollon potilastietojärjestelmät
kaatuivat, ja kotipalvelun ja kotisaira-
anhoidon palvelut vaarantuivat. Tiet olivat
poikki kaatuneiden puiden takia ja lii-
kenne takkusi.

Horellin mukaan vuodenvaihteen ta-
pahtumat paljastivat vakavia puutteita
viranomaisten, kuntien, sähköyhtiöiden
ja puhelinoperaattorien valmiudessa toi-
mia yllättävässä häiriötilanteessa.

– Reagointi oli kaiken kaikkiaan kä-
sittämättömän hidasta, varsinkin kun
myrskyn tulosta tiedettiin hyvissä ajoin.

Evakuointi uhkasi vanhainkoteja

Punainen Risti auttoi myrskyn uhreja
usealla paikkakunnalla etenkin pahiten
kärsineiden Varsinais-Suomen ja Sata-
kunnan alueilla. Salossa Punaisen Ristin
vapaaehtoiset pyörittivät yhdessä Va-
paaehtoisen pelastuspalvelun Vapepan
kanssa Salon keskustassa Moision kou-
lulla tilapäismajoituspistettä ilman säh-
köjä ja lämmitystä jääneille kuntalaisille.

Salon osaston puheenjohtaja **Riitta
Salonen** kertoo, että yhteistyötä vau-
dittivat tutut ihmiset toisella puolella.
Salon kaupungilla työskentelevä Vape-
pan vapaaehtoinen **Anne Liimatainen**
toi Vapepan nopeasti mukaan ja piti
muutkin ajan tasalla.

– Sain jo tapaninpäivän iltana Annel-
ta tiedon, että Moision koululle ollaan
avaamassa evakuointipaikkaa. Soitin itse
seuraavan päivän aamuna kaupungille
ja kysyin, mitä Punainen Risti voi tehdä,
Riitta Salonen kertoo.

Koululle tarvittiin paitsi vapaaehtoisia
30 sänkyä ja petivaatteet, jotka Salonen
järjesti paikalle Punaisen Ristin logistiik-
kakeskuksesta Tampereelta. Auttamaan
hälytettiin vapaaehtoisia myös naapuri-
osastoista Perniöstä ja Halikosta. Voi-
mien yhdistäminen on itsestään selvää.
– Perniön osaston kanssa on tehty
tiivistä yhteistyötä jo vuosia. Halikon
osaston kanssa meillä on yhteinen en-
siapuryhmä ja kaikkien Salon alueen
osastojen kanssa yhteinen henkisen tuen
hälytysryhmä.

Moision koululla vapaaehtoiset päi-
vystivät vuoroissa. Kuntalaisille tarjottiin
peseytymismahdollisuutta, jaettiin ve-
sikanistereita ja ladattiin esimerkiksi pu-
helinten akkuja. Yösiijaa hätämajoituk-
sessa tarvitsi lopulta vain muutama ih-
minen, mutta vapaaehtoisille tuli pian
lisää tekemistä.

Salon kaupungin vanhuspalvelut oli-
vat myrskytuhojen vuoksi kovassa pai-
neessa.

– Yritimme kartoittaa tilannetta soit-
tamalla, mutta moniin syrjäisempiin yk-
siköihin ei saatu yhteyttä, koska sähköt
ja puhelin yhteydet olivat poikki. Ainoak-
si vaihtoehdoksi jäi hypätä autoon ja ajaa
katsomaan, Salon kaupungin vanhuspal-
veluiden johtaja **Hannele Lyytinen** ker-
too.

Useassa vanhainkodissa vastassa oli
pimeys. Koska lämmitys ei toiminut il-
man sähköä, rakennukset alkoivat jäähtyä.
Kun sähköjen paluusta ei ollut var-
muutta, kaupungilla alettiin valmistautua
hätäevakuointeihin.

– Suunnitelmat oli valmiina parin suu-
renkin vanhainkodin evakuoimiseksi,
mutta onneksi siihen ei tarvinnut men-
nä, kun sähköt tai varavoima saatiin jär-
jestettyä. Evakuoimaan jouduttiin lopul-
ta vain yksi pieni yksikkö ja parikymmen-
tä kotihoidon asiakasta, jotka eivät pär-
jänneet kodeissaan ilman sähköä.

Vapaaehtoispartiot avuksi

Kaupungin henkilökunta venyi eikä yli-
työtunteja säästeltä, kun omaishoidon
ja kotihoidon asiakkaiden pärjääminen
käytiin tarkistamassa kerran päivässä.
Kaikki kunnan ikäihmiset eivät kuiten-
kaan olleet siinä. Varsinkin syrjäkylillä
asui paljon vanhuksia, joiden tilanteesta
ei ollut mitään tietoa.

– Meillä oli kamala huoli, että mitä jos
kaikki ei olekaan kunnossa, jos jollakul-
la onkin hätä eikä hän pysty hälyttämään

*”Soitin itse
myrskyä seu-
ranneena
aamuna kau-
pungille ja
kysyin, mi-
tä Punainen
Risti voi
tehdä.”*

RIITTA SALONEN
osaston puheen-
johtaja, Salo

apua. Hetken me mietimme, onko se yli-
reagointia pyytää vapaaehtoisia avuksi,
mutta se oli todella nopea pohdinta:
sellaisessa tilanteessa ei voi ylireagoida,
Hannele Lyytinen sanoo.

Punaisen Ristin ja Vapepan vapaaeh-
toiset kokoontuivat kaupungintalolle,
jonka komentokeskuksena toimineen
neuvotteluhuoneen pöydälle levitettiin
Salon alueen kartat. Joukot jaettiin 2–3
hengen partioihin, joista jokainen sai
kartalta oman lohkon, pääasiassa säh-
köttömiä syrjäkylillä.

Kyösti Etsalo Perniön osastosta oli
mukana molempina iltoina, joina vapaa-
ehtoiset olivat liikkeellä. Ensimmäisenä
iltana, tapaninpäivän jälkeisenä tiistaina,
partiot kiersivät yhteen asti yöllä.

– Välillä mentiin pimeässä metsässä
niin, että vaan otsalampun valo vilkkui
puitten välistä. Mahtoi siinä asukkaat
ihmetellä, että mitä sieltä tulee, Etsalo
naurahtaa.

Kierros kulki talosta taloon. Asukkai-
den vointi tarkistettiin, heille jaettiin
kaupungin tiedotetta, vettä ja leipää, ja
tarvittaessa tarjottiin kuljetusta hätä-
majoitukseen.

– Muutamassa paikassa tuli vähän
ikäväkin palautetta, että kovin myö-
hään tulette, mutta pääosin vastaanot-
to oli erittäin positiivinen.

– Moni kiitti, vaikka ei apua tarvin-
nutkaan. Se toi turvallisuuden tunnetta,
että joku kuitenkin muisti heitäkin. →

Oma varautuminen kuntoon

► Pitkittyneeseen sähkökatkoon tai muuhun yh-
teiskunnan toiminnan häiriötilanteeseen voi va-
rautua myös omatoimisesti. Kotiin kannattaa hankkia
ns. kotivara, joka koostuu tavanomaisista, hyvin
säilyvistä elintarvikkeista ja muista välttämättömistä
tarvikkeista. Suositus on, että kotivara riittäisi noin
viikoksi. Varastoa pitää käyttää ja täydentää sään-
nöllisesti, jotta tarvikkeet pysyvät käyttökelpoisina.
Kotiin on hyvä varata ainakin seuraavat tarvikkeet:

1. NOIN VIIKON ELINTARVIKKEET
2. VÄLTÄMÄTTÖMÄT LÄÄKKEET
3. TASKULAMPPU
4. PARISTOKÄYTTÖINEN RADIO
5. RIITTÄVÄSTI PARISTOJA
6. ASTIOITA VEDEN SÄILYTYKSEEN
7. JODITABLETTEJA
8. TULENTEKOVÄLINEET JA PUITA (PUULÄMMITYS)

Lisää kodin turvallisuudesta:
turvaopas.pelastustoimi.fi

LEIKKAA
TALTEEN!

Sydäntalvi

"Reagointi oli käsittämättömän hidasta, varsinkin kun myrskyn tulosta tiedettiin hyvissä ajoin."

ILKKA HORELLI
pelastusjohtaja, Lounais-Suomen aluehallintovirasto

Kiskon kirkonkylällä Riitta Salosen vapaaehtoispartio koputti myös Arja Setälän pimeän mökin ovelle. Vaikkei Setälällä varsinaista hätää ollutkaan, vierailu lämmitti mieltä.

– Se oli hieno juttu, että Punaisen Ristin vapaaehtoiset kävivät. Minulla oli ystäviä ja naapureita apuna, mutta jollain toisella ei ehkä ole, Setälä sanoo.

– Sellaisessa tilanteessa pieniltä tuntuvat asiat voivat olla todella tärkeitä – että joku käy katsomassa ja auttaa vaikka kantamaan puita, tai tuo uudet paristot lamppuun.

Uusi myrsky vain ajan kysymys

Loppujen lopuksi Tapani-myrskystä selvittiin pitkälti säikähdyksellä. Ihmisillä oli joulun jäljiltä varastossa ruokaa ja sää oli poikkeuksellisen leuto. Koko maassa menehtyi lopulta vain kaksi ihmistä, molemmat raivaustöissä. Puuta myrsky kaatoi miljoonia kuutiometrejä.

Aineksia olisi ollut paljon parempaan. Jos samanlainen myrsky olisi iskenyt koviin pakkasilla, edessä olisivat olleet mittavat aineelliset vahingot ja massa- evakuoinnit.

Varmaa on, ettei Tapani-myrsky jää lajissaan viimeiseksi. Kukaan ei tiedä, koska seuraava tuhoisa myrsky iskee, mutta kun se tapahtuu, valmiuden olisi syytä olla parempi.

Ilkka Horelli laati Tapani-myrskyn kokemusten pohjalta Aluehallintovirastolle raportin, jossa esitetään lukuisia kehittämisehdotuksia tulevien poikkeustilanteiden varalle: tietoliikenteen akkuvarmennusta pitää parantaa, tärkeitä sähkölinjoja täytyy suojata maakaape-

loinnilla, omatoiminen varautuminen pitää palauttaa kunniaan. Rutkasti kehittämistä olisi myös eri toimijoiden välisessä yhteistyössä.

Raportti kannustaa viranomaisia ja kuntia ottamaan vapaaehtoisjärjestöt tosissaan mukaan valmiussuunnitteluun. Nyt järjestöjen potentiaali jäi osin hyödyntämättä tai se muistettiin viiveellä.

– Esimerkiksi Varsinais-Suomessa Vapepa sai Turun pelastuslaitokselta pyynnön nostaa valmiuttaan vasta 29.12. eli monta päivää myrskyn jälkeen ja viikko sen jälkeen, kun lähestyvistä myrskystä oli tieto. Se on lähinnä käsittämätöntä. Yhteistyötä pitää ilman muuta parantaa, sillä tällaisessa poikkeustilanteessa auttaminen on kaikkien asia, Horelli sanoo.

Tapanin kokemus opetti myös, että järjestöjen kannattaa olla oma-aloitteisia. Apua voi tarjota pyytämättäkin, kuten esimerkiksi Salossa tehtiin.

– Kokemus osoitti, miten tärkeää yhteistyö vapaaehtoisjärjestöjen kanssa on. Vaikka varautumista on parannettu, ei meillä kaupungilla ole resursseja esimerkiksi lähteä kartoittamaan jokaisen kaupunkilaisen tilannetta, Hannele Lyytinen sanoo.

– Tärkeää olisi, että tuntuimme toistemme jo etukäteen ja tietäisimme toistemme valmiudet. Kun jotain sattuu, meidän pitää osata toimia yhdessä, ei siinä ole enää aikaa miettiä.

Tavoite on sama myös Salon seudun Punaisen Ristin osastoissa. Harjoitus tekee mestarin.

– Perniön osaston valmiussuunnitelma piti kyllä tämän myrskykokemuksen jälkeen päivittää. Aika monta nimeä ja riviä siihen tuli lisää, Kyösti Etsalo hymyilee. +

Hoivakoti Ilonpisanan johtaja Raija-Leena Löövi (kesk.) esittelee etsintävarusteita Hämeenlinnan osaston Eeva Myyryläiselle (vas.) ja kaupungin Sirpa Ylikerälälle.

Hämeenlinna innostui Sydäntalvesta

Hämeenlinnassa kaupunki ja ikäihmisten hoitolaitokset lähtivät täysillä mukaan, kun heitä pyydettiin Punaisen Ristin Sydäntalveen – tietenkin, sillä harjoitus on kaikille yhtä tärkeä.

TEKSTI JA KUVA KIMMO HOLOPAINEN

Raju talvimyrsky on runnellut Hämeenlinnaa. Sähkönjakelu on poikki, pakkaneen paukkuu. Rakennukset jäähtyvät. Viranomaisilla on kädet täynnä työtä, joten Punaista Ristiä pyydetään auttamaan evakuoinneissa.

Tällä kertaa kyse ei onneksi ole tositalanteesta, vaan Punaisen Ristin Sydäntalvi-valmiusharjoituksen kuvitellusta tilanteesta. Nyt istutana hoivakoti Ilonpisanan lämpimässä kokoustilassa ide-

oimassa, miten helmikuussa järjestettävä harjoitus Hämeenlinnassa toteutetaan. Edustettuina ovat Ilonpisanan lisäksi Hämeenlinnan kaupunki, Punaisen Ristin Hämeen piiri sekä tietenkin Hämeenlinnan osasto.

Ilonpisaralle harjoitukseen osallistuminen oli selvää siitä lähtien, kun mukaan pyydettiin.

– Tietenkin me lähdimme mukaan! Tämähän on loistava tilaisuus, kun samoja asioita pitää harjoitella joka tapauksessa, toiminnanjohtaja **Raija-Leena Löövi** sanoo.

Samoilla linjoilla on kaupungin tilajapäällikkö **Sirpa Ylikerälä**.

– Tapaninpäivän myrsky herätti meidät siihen, että sähköt todella voivat mennä poikki pitkäksi aikaa, Ylikerälä kertoo. – Sitä varten pitää harjoitella.

Yhteistyökumppanit apuun

Sydäntalvi-harjoituksen tavoite on kehittää Punaisen Ristin valmiutta toimia

viranomaisten tukena evakuointitehtävissä. Samalla harjoitellaan tilannetiedon kokoamista ja sen välittämistä. Itse harjoituspäivä on kuitenkin vain osa kokonaisuutta.

– Matka harjoitukseen ja elämä sen jälkeen ovat yhtä tärkeitä, Punaisen Ristin Hämeen piirin valmiuspäällikkö **Ari Saarinen** sanoo. – Verkostoituminen ja kumppanuuksien vahvistaminen on osa harjoitusta. Kun yhdessä suunnitellaan, ollaan valmiita tositalanteessa.

Sydäntalvi on ensi vuonna myös Punaisen Ristin ystävänpäivä. Mukana oleville ikäihmisille ja muille kuntalaisille järjestetään hauska iltapäivä-tapahtuma kahvitukseineen ja ohjelmineen, ihanne-tapahtumassa samassa paikassa, johon ihmiset evakuointiharjoituksessa kuljettetaan.

– Yksi vaihtoehto on keskittää toiminta Ilonpisanan ja tuoda tänne ystävätoiminnan piirissä olevia vanhuksia. Paikan pitää olla esteettömästi saavutettavissa, eikä se saa olla kovin syrjä-

KAIKKI MUKAAN!

Mikä on Sydäntalvi?

● Sydäntalvi on Punaisen Ristin valtakunnallinen valmiusharjoitus

● Kaikki Punaisen Ristin osastot voivat osallistua voimavarojensa mukaan

● Harjoitus järjestetään koko maassa lauantaina **16.2.2013**

● Sydäntalvessa harjoitellaan viranomaisten avustamista evakuoinnissa

● Samalla päivitetään valmiussuunnitelmia ja vahvistetaan kumppanuuksia

● Sydäntalvi on ensi vuonna myös Punaisen Ristin ystävänpäivä

● Sydäntalvi on osallistujille ja yleisölle myös iloinen iltapäivä-tapahtuma

● LähiTapiola ja suuri joukko muita kumppaneita tukee Sydäntalvea

● Lisätietoa piiristä ja RedNet-vapaaehtoisverkosta: **rednet.punainenristi.fi**

sä, Hämeenlinnan osaston puheenjohtaja **Markku Kytöpuu** pohtii.

– Ehkä seurakuntasali, sinne olisi helpo tulla ja tilaa riittäisi, Raija-Leena Löövi ehdottaa.

Ari Saarinen muistuttaa, että Kirkkohallitus ja sitä kautta seurakunnat ovat luvanneet olla Sydäntalvessa mukana.

– Meillä on seurakunnan kanssa yhteinen toimintakeskus Pysäkki. Sieltä voisi saada vapaaehtoisia mukaan, Sirpa Ylikerälä lisää.

Entä kuljetukset? Niiden miettiminen on osa valmiussuunnitelmaa ja evakuointiharjoitusta, toisaalta osastoja ei haluta rasittaa kustannuksilla.

– Me haemme kuljetusliikkeitä yhteistyökumppaneiksi, ja paikkakunnan kuljetusyrittäjiin kannattaa ottaa yhteyttä. LähiTapiola myöntää 150 euron tuen Sydäntalveen osallistuville osastoille, Ari Saarinen kertoo.

– Kun kaupunki on näin innolla mukana, niin meillähän on kaupunginhallituksen puheenjohtajana Vekka Liikenteen toimintajohtaja, joku heittää.

– Ja LähiTapiolan aluejohtaja on Hämeenlinnan mieskuoron puheenjohtaja, ehkä sieltä saisi pienen lauluryhmän esiintymään, Kytöpuu keksii.

– Osaston puolelta meillä on ajatukseen saada ensihuoltoryhmä hoitamaan evakuointia. Ystävätoiminta tulisi mukaan omien vanhustensa kanssa, ja eiköhän meidän tukiryhmä ota huolehtiaseen kahvituksen.

Tahto ratkaisee

Myös turvallisuus pitää huomioida, joten osaston ensiapuryhmä otetaan mukaan. Entä ikäihmisten liikutteleminen? Luvat täytyy tietenkin hoitaa kuntoon.

– Ei tämä ole ensimmäinen kerta, kun meillä harjoitellaan evakuointia. Sairaita ja pahiten dementoituneita asukkaita ei ryhdytä liikuttamaan, muille tämä on virkistävää toimintaa, Raija-Leena Löövi sanoo.

Ari Saarinen muistuttaa, että Sydäntalven voi toteuttaa myös yhdessä naapuriosastojen kanssa.

– Kaupunkikin kehittää valmiussuunnitelmia kuntarajan yli Hattulan kanssa, se olisi mielenkiintoinen lisä, Sirpa Ylikerälä kertoo.

Tiedotusta pitää myös miettiä. Paikallislehteen juttu, samoin asukaslehteen. Voisiko tapahtumapaikka olla tiedotuspiste myös oikeassa hätätilanteessa? Tekijöitä ja kumppaneita pitää kutsua mukaan... Monta yksityiskohtaa pitää ratkaista, mutta aikaakin on vielä monta kuukautta.

– Tärkeintä on, että meillä on hieno yhteinen tahto tehdä tämä harjoitus, Markku Kytöpuu tietää. +